

"הדבש, שרומז על שלימות הגילוי דפנימיות התורה לעתיד לבוא" (חמשה עשר בשבט ה'תשנ"ב)

אחרי - קדושים

מגולה לגאולה

אנו עומדים כעת ברגעים האחרונים של הגלות, כאשר כל רגע צריכה לבוא הגאולה. על מנת לדעת מה נדרש מכל אחד ואחת לעשות כדי לפעול זאת, ולהבין איך מתכוננים לגאולה, צריך להבין את משמעות השם "גאולה", שכן שמו של דבר בלשון הקודש מבטא את תוכנו האמיתי. למרבה הפלא, המילה 'גאולה' מורכבת מהמילה 'גולה' בתוספת האות א'. האות א' רומזת על הקב"ה שהוא "אלופו של עולם", ועל ידי עבודתו של היהודי בגלות "להכניס" לעולם את הקב"ה הוא הופך את הגולה לגאולה. אבל לכאורה גולה וגאולה הם שני דברים הפכיים לגמרי! אלא שהגאולה אין פרושה לבטל את המציאות שהייתה לפני כן בגלות, אלא לשחרר את כל מה שהיה לפני כן בגלות, באופן שכל הדברים החיוביים שהיו בגלות נשארים גם הלאה, אלא שמתבטל מצבם הגלוי - ההסתר על מציאותם האמיתית והפנימית. לכן המילה גאולה כוללת בתוכה את המילה גולה - בגאולה יהיה לנו גולה בתוספת גילוי אלופו של עולם. אולם זה מסביר לנו רק מדוע יש במילה גאולה גם את ה"גולה", אבל מדוע רוב המילה גאולה מורכבת מהמילה 'גולה'? ובפרט שבתקופה השניה של הגאולה יתרחשו גם דברים שהם למעלה לגמרי מ"מנהגו של עולם", כמו תחיית המתים. מדוע גם זה נקרא בשם "גאולה" שבה נכללת "גולה"?

הסתכל בשלושה דברים

כדי להבין זאת יש להתבונן במשנה הראשונה של פרקי אבות בשבת זו - פרק ג': "הסתכל בשלושה דברים ואין אתה בא לידי עבירה". למה כתוב "בשלושה דברים", כלום איננו יכולים לספור לבד? אלא שקטע זה במשנה מהווה לימוד בפני עצמו - הסתכל וזכור שישנם 3 דברים, ואז לא תבוא לידי עברה. כלומר, אל תחשוב שיש רק 2 דברים, הקב"ה ואתה, ומלבד זה לא נוגע לך מאומה - דע שישנו גם דבר שלישי, מציאות העולם. תפקידך הוא לא לברוח מהעולם אלא לפעול בתוך העולם. הקב"ה הוריד את הנשמה לעולם הזה - העולם שאין תחתון ממנו, על מנת לעשות ממנו דירה לה'. פירוש הדבר הוא שאין לאדם להסתגר בד' אמותיו ולדאוג רק לעצמו, אלא יש לו תפקיד לזכך את גופו ונפשו וגם את גשמיות העולם ומכל זה לעשות דירה לה'. עבודה זו נעשית על ידי קיום תורה ומצוות, שעל ידי קיום מצווה עם דבר גשמי, מבררים ומזככים אותו ועושים ממנו כלי לאלוקות. דבר 'שלישי' זה נוגע לשלמותם של השניים האחרים (כביכול): הקב"ה והאדם. עד כדי כך, שבשל כך לקח הקב"ה את הנשמה שהיא "חלק אלוקה ממעל ממש", ומצד עצמה לא צריכה שום תיקון, וממקומה בעולמות העליונים, הורידה לעולם. כדי שעל ידי עבודתה - נשמה בגוף בעולם הזה הגשמי - היא תתקן את הגוף והעולם ותגלה בהם את האור האלוקי עד שיגיעו לגאולה. דבר שמעלה לדרגה גבוהה יותר גם את האדם עצמו עד שהוא בדרגת "ואין אתה בא לידי עברה" ככתוב בהמשך המשנה.

לעבוד עם העולם

אם כן, הגאולה אכן לא מבטלת את הגולה, אלא כוללת אותה בתוכה, ומעלה אותה על ידי הכנסת "אלופו של עולם" בתוכה, דבר התלוי דווקא בעבודתנו פה בעולם. דווקא על ידי הירידה לעולם והפעולה בו ניתן להגיע לגאולה. דבר זה מודגש גם במצוות ספירת העומר. העבודה בספירת העומר היא בירור ותיקון הנפש הבהמית שבאדם. זיכרון מידותיו הטבעיות: חסד, גבורה וכו'. ונוסף על הזיכרון האישי נפעל גם עילוי בכל העולמות, כפי שאנו אומרים בנוסח ה"יהי רצון" שאחרי ספירת העומר: "ועל ידי זה יושפע שפע רב בכל העולמות". דבר זה מעלה עוד יותר גם את האדם עצמו, כפי שכתוב בהמשך "ולתקן את נפשותינו ורוחותינו ונשמותינו מכל סיג ופגם ולטהרנו ולקדשנו בקדושתך העליונה" - מדרגה המקבילה ל"אין אתה בא לידי עברה". ועל ידי זה מגיעים עד ל"הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש... במהרה" - הגאולה.

בזכות נשים: 0523.973.770 DvashMalchus@Gmail.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מלכות

"הדבש, שרומז על שלימות הגילוי דפנימיות התורה לעתיד לבוא" (חמשה עשר בשבט ה'תשנ"ב)

בפרט מודגשת עבודה זו בסיום השבוע הרביעי של ספירת העומר - בו מבררים את מידת ה"נצח". דבר המבטא את ההתמודדות עם ההסתר שבגלות והניצחון עליו, עד לספירה המסיימת שבוע זה - "מלכות שבנצח", נצחונו של מלך המשיח בגאולה האמיתית והשלמה.

להיות כהן

דוגמא למצב הגאולה יש לנו גם בפרשת אחרי-מות, בה מסופר על כהן גדול הנכנס בגוף גשמי לקודש הקדשים, שהוא מקום גשמי, אך האירה בו אלוקות בגילוי. זהו המקום הקדוש ביותר בעולם, ובו אנו רואים את החיבור של הגשמי והרוחני יחד, כאשר הגשמי לא מתבטל, אלא מהווה כלי לרוחניות, המתגלה בכל התוקף. גם פרשת קדושים מדגישה את הימצאותו של יהודי בעולם ירוד, בו צריכים להזהיר לפרוש מעניינים בלתי רצויים, ושם נדרש מיהודי להגיע עד הקדושה הכי נעלית - קדושתו של הקב"ה.

ובפרשת אמור אנו מוצאים את האזהרה לכהנים, העובדים כנשמה בגוף בעולם הזה הגשמי, מקום תחתון שבו שייכת טומאה, והם מזהרים להישמר מטומאה, דבר המהווה הכנה לגאולה ורומז עליה - שכן אז יהיה את שלמות עניין הסהרה. בנוסף לכך מצוים הכוהנים לעבוד בבית המקדש בכגדי כהונה דווקא, למרות שעניינם של בגדי הכהונה היה (בעיקר) "לכבוד ולתפארת" - שלמות בגשמיות. כי שלמות העבודה במשכן (מלשון שכנה, גילוי כבודו של הקב"ה) היא בכך שתהיה בתכלית היופי הגשמי. לנצל את היופי הגשמי עבור העבודה בקדושה. לכן הי' הכוהן הגדול צריך להיות גם עשיר מכולם - כי התכלית היא שהקדושה תחדור גם בדברים הפשוטים ביותר, בכגדים ובכסף הגשמי.

מקומו האמיתי של הכהן הגדול הוא בקודש הקדשים, דבר שיתגלה בגאולה האמיתית והשלמה, שאז הוא יוכל להיכנס לשם בכל עת שיחפוץ, ולא רק הוא, אלא כל יהודי יהיה בגאולה בדרגה קדושה זו של כהן גדול כשהוא נשמה בגוף בעולם הזה הגשמי.

מעין זה היה בסיפור בתנ"ך על המלך יואש שכאשר ניסו להתנכל לכל זרע המלוכה, החביאוהו בעליית קדש הקדושים במשך שש שנים, ושם אכל וישן ועשה את כל העניינים הגשמיים. בזה מרומז שהסכנה (הגלות) מביאה למצב שיהודי יהיה כל כולו במשך כל הזמן בקדש הקדשים, כפי שאכן יהיה בגאולה על ידי העבודה בגלות.

ישראל אריה לייב

בי"ג אייר חל היארצייט של הרב ישראל אריה לייב (=אחיו של הרבי מלך המשיח שליט"א), וניתן ללמוד משמו על עבודתו זו של היהודי בהפיכת ה"גולה" ל"גאולה".

(שהרי למדים הוראות בעבודת ה' גם מדבר פרטי, בפרט שזה שם המרמז על כללות העם "ישראל"): בשם ישראל רמוזים 2 עניינים: א'-הראשי תיבות "יש שישים ריבוא אותיות לתורה" - כלומר מדרגת היהודי כפי שנשמות ישראל קשורות עם התורה - שהיא למעלה מהעולם. ב'-כמו שאמר המלאך ליעקב שהשם ישראל הוא על שם "כי שרית עם אלוקים ועם אנשים ותוכל". דבר המבטא את העבודה והמלחמה בתוך העולם.

העניין שלמדים מכך בעבודת ה' הוא קודם כל שיהודי הוא למעלה לגמרי מהעולם ורק התורה קובעת עבורו. וביחד עם זה עליו לדעת שיש לו גם תפקיד עיקרי לפעול בעולם. עליו לזכור שמלבד העבודה עם עצמו, עליו לצאת עם התורה אל העולם, ולהתמודד עם 'אלקים' (א-להים בגימטריה "הטבע", דבר המרמז על הכוחות הטבעיים בעולם), ואנשים (כמסופר בתורה שיעקב נצח את עשו ולבן - הרומזים לאומות העולם). ושם, בעולם, לעשות לה' דירה על ידי שהוא "שרית" - בעמדת שר ומושל על הכל, ולהביא את העולם למצב שלא יצטרכו להכריח אותו אלא "ומלכותו ברצון קיבלו עליהם".

כל עבודה זו נעשית באופן של 'אריה לייב' - להיות גיבור כארי על כל ההסתרים הן בענייני קודש והן בענייני החול. ועל ידי 10 כוחות הנפש, הכוחות שבלב (ליב = לב ובאמצעה י). ולב ישראל הוא תמיד בשלמות.

הכל עולה בגאולה

מכל זאת אנו למדים איך להתכונן לגאולה: א' - אין צורך לדאוג מה יקרה בגאולה עם כל מה שעשינו והשקענו בזמן הגלות, הכל יעלה אתנו. אדרבה. צריך לחפש ולמצוא עוד ועוד כיצד לנצל את ענייני העסק ואת כל עסקי עולם הזה כדי לגלות את כבוד ה' בעולם.

בזכות נשים: 0523.973.770 DvashMalchus@Gmail.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

23 מלכות

"הדבש, שרומז על שלימות הגילוי דפנימיות התורה לעתיד לבוא" (חמשה עשר בשבט ה'תשנ"ב)

ב' - לא להתנתק מהעולם. עבודת היהודי היא להכין את העולם לגאולה - על ידי בירור חלקו בעולם והשפעה בזה גם הלאה - הפצת היהדות ומעיינות החסידות חוצה ועד השפעה גם על אומות העולם לקיים את שבע מצוות בני נח.

גם העולם עצמו מסייע להבאת הגאולה, כאמור שדווקא העבודה בעולם ובגלות מביאה את הגאולה. והדבר ניכר בגלוי יותר בדורות ובשנים האחרונות משום שאנו קרובים מאד לגאולה: שלא כמו פעם, הרי כיום רוב בני ישראל גרים במדינות שמאפשרות קיום תורה ומצוות, ומסייעות ליהודי להגיע לגאולה פנימית בעבודתם, וגם המדינה שפעם הגבילה ומנעה את היהודים מחרות בעבודת ה', ואסרה את היציאה ממנה, מאפשרת כיום כל זאת, ואף מסייעת בעבודת ה'.

יתרה מכך, גם אומות העולם פועלים היום להרבות בצדקה וחינוך (שהם היסודות העיקריים בשוב העולם). ניתן לראות זאת בעזרה הכלכלית והפיזית שמגישה ארה"ב (שהיא מדינה של חסד) לפליטים במדינות אחרות בקצה העולם. ממותי גויים דואגים למי שנמצא בקצה אחר של העולם בלי שתהיה להם תועלת מכך? זה רק משום שאנו קרובים כל כך לגאולה! ואפשר לראות זאת גם בהכרזה וההוראות מנשיא ארה"ב על פעילות מוגברת בנושא החינוך, כולל הדגשה על האמונה בבורא העולם ומנהיגו.

הכוונה בכל זה - נוסף על עוד כמה עניינים שקורים בהשגחה פרטית מדי יום ביומו, הן בנוגע לכלל והן בנוגע לכל אחד ואחד בענייני הפרטים - שזה יגלה עוד יותר איך שהעולם מסייע לעשות דירה בתחתונים ולהביא את הגאולה.

תפעלו! אף פעם אין 'מקרה אבוד' (מדברי הרבי בשיחה)

...הקב"ה עוזר שרואים במאורעות האחרונים בעולם איך העולם בעצמו מסייע ומוביל לגאולה. ובפשטות פירוש הדבר הוא - כנזכר לעיל - שכל אחד ואחת מישראל צריך להוסיף ב"מעשינו ועבודתינו" בכלל שמביאים את הגאולה, כולל ובמיוחד - כמדובר בהתוועדות שלפני זה - בלימוד התורה בענייני גאולה, בתורה שבכתב (ש"כל הספרים מלאים בדבר זה"), ותורה שבעל פה, משנה וגמרא ומדרשים וכו'. ובזה גופא - צריכים להוסיף על פי ההוראה מפסח שני, ש"אף פעם אין מקרה אבוד" - לעשות חשבון צדק אם תקנו והשלימו את העבודה בעבר כדבעי, או שיכולים עוד להוסיף בזה; ובזה ישנה הוראה ונתינת כת, שאפילו אם חסר משהו הרי אף פעם אין מקרה אבוד ותמיד ניתן לתקן.

"המעשה הוא העיקר" - ההוראות לפועל שמביא הרבי בשיחה

- להתבונן ב"שלושה דברים" = לדעת שמלבד האדם והקב"ה יש גם את העולם שצריך להכין לגאולה, ועיקר העבודה היא - לעשות מהעולם הגשמי דירה לה'.
- לחפש דרכים איך לגלות אלוקות בעסקים ובכל עבודת החולין בעולם, ובעיקר בצדקה.
- להפיץ יהדות וד מצוות בני נח.
- להוסיף בלימוד התורה בענייני הגאולה ולחפש בכל דבר שלומדים כיצד "כל הספרים מלאים בדבר זה".
- לעשות חשבון צדק אם עד כה פעלו כראוי או שיכולים עוד להוסיף, ואם חסר משהו הרי תמיד ניתן לתקן.

בזכות נשים: 0523.973.770 DvashMalchus@Gmail.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד